

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica X. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

mas ventum iri? Ventum; ô quanti ergo labores pro animarum salute subiri debent ab hominibus, ad eam curam à Christo destinatis! Desiderium convertendæ Hierosolymæ, lacrymas ciet Christo, & non ciebit mihi salus animæ sudorem? ô quis det in hoc ministerio emori, & prius vitam, quàm animarum curam linquere.

20. Flevit JESUS quia persuadere, voluit nobis fletum. Est autem Sapientis dictum; Si me flere cupis, flendum est tibi protinus ipsi.

DOMINICA X.

post Pentecosten.

1. *Deus gratias Tibi ago.* Luc 18.

QUid enim agam aliud, quàm offeram tibi hostiam laudis & gratiarum actionis de manu linguæ meæ, si tradidero omnem substantiam meam tibi, Tu bonorum meorum non eges, quia Deus meus es Tu, & minor sum omnibus beneficiis tuis, siquidem omnis substantia mea, tanquam nihilum ante te. Tu scis Domine quia sic est prout loquor, & si me magnificavero amplius, ecce tu contra me. Nihil ergo ego, Tu autem Deus magnus Domine, & magnificatus vehementer. Et tamen quia venis ad me in Sanctissimo Sacramento, communicasque te mihi largiter, æquum est ut respondeam Tibi non tamen ex æquo, quia non possum; non ex meo, quia nihil sum, sed ex dono gratiæ tuæ, gratias agens animo humili, corde puro, affectu verecundo, mente sincera, & ad Te solum Deum conversa. Mi JESU excipe à me victimam Gratiarum actionis, quàm offert tibi vi-

litas

g. Drück =
Bickl
oper: ascer,
Tomus III
N: V
58

as mea. Venis ad me? Gratia tibi; manes
 necum? Gratia tibi; facis Te cibum? gratia
 tibi; communicas mihi non solum dona Tua;
 etiam Te ipsum? gratia tibi. O Anima mea
 quandoquidem agnoscis te, in veritate, esse nihil,
 in nullo modo parem, dignamque donis Do-
 mini Tui, indue saltem affectum hunc grandem,
 Deo placentem Gratitude, ut memoriam
 caritatis Christi eruere frequenter possis. De-
 betatur enim Dominus tuus donis istis Pauper-
 tatis tuae.

2. *Deus propitius esto mihi.*

¶ S propinquus mi Jesu, esto & propitius, es
 intimus, & mihi planè invisceratus, aperi-
 nam viscera propitiationis & misericordiae Tuæ
 et parcas peccatis meis, & sanes miseras meas
 magnas, & multas nimis. Non habeo precem
 aliam quam fundam Tibi, quàm, ut conscius
 peccatorum meorum, confitear adversum me
 iniquitates meas, & loquar amaritudines, dicam-
 que Propitius esto peccato meo.

3. *Duo homines ascenderunt in templum.*

¶ Considera Scopum Parabolæ hujus expres-
 sum, in verbis, hoc Evangelium præceden-
 tibus, quæ sunt talia, Dicebat autem ad quos-
 dam qui in se confidebant tanquam justi, & a-
 spernabantur cæteros, parabolam istam &c. His
 primis verbis indicatur scopus quem Christus in
 hac parabola præten- dit, non esse aliud, quam
 nostram malitiam, exitium, vel supplicium, nec
 non genera filiosque superbiæ explicare omni-
 busque ob oculos proponere, & ad fugam dete-
 riorationemque ejus inducere. Prima igitur super-
 biæ malitia est & filia, confidere in se. 2. justum
 se pu-

se putare. 3. Ceteros aspernari; horum viti-
 orum Christus exprimit. Impudentiam quia tam
 liberè cum Deo agunt. 2. Nequitiam quia licet
 Deo pro suis operibus gratias agunt, ea tamen
 sibi attribuunt, & ex iis se efferunt. 3. Stulti-
 tiam, quia ipsi laudes suas decantant, cum ex-
 spectare debuerint dum à Deo laudarentur. 4.
 Cæcitatem, quia se cum peioribus comparant,
 at ad meliores non attendunt. 5. Pœnam quia
 cum se extollunt, humiliantur; & dum de San-
 ctitate superbiunt, à sanctitate destituuntur. De-
 testare ergo superbiam, metire te tuo pede, no-
 sce te ipsum, tibi attende, neque tibi facile crede
 aut blandire quia parvum est cor hominis, ejus-
 que via quæ videtur homini recta, novissima au-
 tem ejus ducunt ad mortem. Est etiam qui se
 nequiter humiliet gratias Deo agendo, interim
 tamen interiora ejus plena sunt dolo, alteri se
 præferendo. Ad hæc, melioribus te compara,
 nec hoc tantum specta quod habes, sed quod
 nondum es assecutus. Scito quod multa tibi
 desunt, quod is quem tu malum putas, si hanc
 gratiam haberet quam tu, multis te superaret.
 Quare noli elevare caput, si justus es, gratia Dei
 es, quod es.

4. *Non sum sicut ceteri hominum.*

Heu quam incertæ cogitationes hominum!
 quam periculosum alios censurare; Quod
 majus periculum quàm eo ipso, quia Phariseus
 Publicanum damnavit, ipse damnatus est, rejecit
 Publicanum, rejectus est à Deo. O Superbia
 quàm facile, quàm alta dejicis! ô Humilitas
 quàm facile erigeris! Memento Anima mea
 totius formidandæ periculosæ parabolæ. Qui
 stat

G. Drück =
 bicki
 Operi ascet
 Tomus III
 N: V
 58

ut videat ne cadat. Verè qui cadit, Domino
 non cadit, potens est autem Deus, sicut & te imò
 usquam te, imò abjecto te statuere illum.
 Quid enim an non surrexit homo pro Lucifero,
 David pro Saule, pro Juda Matthias, pro Phari-
 seo Publicanus, pro Judæis Gentes? Tu ipse
 recordari potes, quoties in idipsum quod modo
 aliis culpabas, statim in idem incidebas. Fuge
 ergo censuram aliorum, & dic tibi, Quid ad te!
 5. *Publicanus autem à longè stans.*

Quare à longè? quale nolebat? nempe se
 noverat, sciebat in se nihil boni, sciebat
 multa mala, ideò à longè, ideò nolebat, quia ve-
 recundiâ prohibebatur. O verecundiâ quanti
 apud Deum es? omnia impetras, Publicanum
 Phariseo justificas! non audes cælum intue-
 ri, & cælum penetras! à longè stas, & Deus ad
 te accurrit. Disce Anima mea verecundiam
 non habere. An causam non habes verecundandi? to-
 tantum fracta fides tanta defædatio, tanta vilitas, cum
 tanta maiestate, pulchritudine, fidelitate com-
 posita, non meritò ruborem incutiunt?

6. *Deus propitius esto mihi peccatori.*

Considera hujus orationis valorem. Hæc
 oratio unica, plus valuit apud Deum, quam o-
 mnes Pharisei tot, tantæque justitiæ. Tanta est
 efficacia ejus, si cum humilitate (uti hîc) jungatur,
 potuerit Publicanum justificatum in domum
 suam remittere. Considera præterea ejusdem
 efficacitatem: semper enim tibi est necessaria,
 si iustus, si vitiosus, si iustus, si vitiosus, in quo vis opere, me-
 ritò dicere potes debesque, Deus propitius esto!
 Iustus es? at potes quolibet momento peccare,
 Iustus aliquando peccator? dic ergo Deus pro-
 pitius

pitius esto. Peccator es? tantò frequentius repete, & humilius verecundiusque usurpa, Deus Propitius esto mihi; Sit ergo frequens oratio hæc in ore & corde tuo, cum Spiritu humilitatis, verecundiæ, & contritionis conjuncta; & pudeat te tam frequenter hanc orationem usurpare, nec tamen eundem effectum, quem obtinuit Publicanus, referre.

7. *Omnis qui se exultat humiliabitur.*

ELatio & Exaltatio fructus humilitatis sunt; Depressio, & Abjectio, fructus vel pænæ potius superbiæ sunt. Quantum te ipsum dejicis, tantum te Deus extollit; quantum te ipsum evehis, tantum te Deus dejicit. Vis cadere? erige te, cades. Vis erigi? abjicere te, stabis. Si te sponte exaltas, invitus humiliaberis; si te sponte humilias, invitus extolleris. Vide jam igitur, præstetne humiliari an exaltari à te ipso? præstetne exaltari vel humiliari te à Deo? Si te Deus extollit, nemo te humiliabit. Si tu te ipse humiliaveris, Deus te exaltabit, si tu te exaltaveris, Deus te deprimet. En optio, elige; Vita & mors, gloria & confusio, in manu tua. Hoc scio, in multitudine veritatis effatum est, Omnis qui se humiliat exaltabitur, & qui se exultat humiliabitur.

DOMINICA XI.

Post Pentecosten.

1. *Bene omnia fecit.* Marc. 7.

Quomodo non omnia bona faceret Bonitas? Opera Creationis, Opera Redemptionis, opera glorificationis, bene omnia fecit, te ipsum attende,

G. DRUZZ =
Bicki
Operi ascet
Tomus III
N: V
58